

A detailed illustration of a young girl with large, expressive green eyes and a gentle smile. She is wearing a wide-brimmed purple hat adorned with three vibrant red roses. Her hair is pulled back, and she is dressed in a light blue, high-collared dress. The background is a bright blue sky with soft, white clouds.

Сотир Гелев
Пенко Гелев

Виола

enthusiast
| Children's
| Books

Тази книга е създадена по анимационния филм „Виола“
на Сотир Гелев и Пенко Гелев,
а историята е вдъхновена от разказа
на Жерар дьо Нервал „Сонатата на дявола“.

Благодарим на Благой Димитров и Мая Колчева
за помощта при създаването на илюстрациите.

Сотир Гелев
Пенко Гелев

Виола

enthusiast
| Children's
| Books

ИЗДАНИЕТО Е РЕАЛИЗИРАНО
С ФИНАНСОВАТА ПОДКРЕПА
НА МИНИСТЕРСТВОТО НА КУЛТУРАТА

Сотир Гелев

Пенко Гелев

Виола

© Сотир Гелев, автор и художник, 2021

© Пенко Гелев, автор и художник, 2021

© „Ентусиаст“ – запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пблшинг“ ООД, 2021

ISBN 978-619-164-312-7

Ако тръгнем по този път, скоро ще стигнем до един град. Историята, която ще ви разкажем, се случва в него преди години, но жителите му още я помнят. Някой я разказа на писателя господин Драмов и той написа пиеса за куклен театър, която се играе цели три сезона в столицата.

Това е град Амбитус. Разположен е на полуостров, който загражда уютен залив, удобен за акостиране на лодки и малки кораби. Някога, в едни по-добри времена, градът е бил важен център на търговия с вносна хамсия, маринувана по средиземноморска рецепта.

Нито е малък, нито е голям, къщите му са старинни, улиците му се вият без план, а от средновековната крепостна стена е останала само градската порта. Няколко красиви кули се издигат над сградите и напомнят за отминалото му почти забравено величие.

Сега е известен като Града на музикантите. Въпреки че не всички жители са професионални музиканти, те до един обичат и разбират музиката. Повечето от тях от деца ходеха на уроци по солфеж, цигулка или акордеон. Това беше традиция в местната образователна система.

Почти всеки свиреше в някой от многобройните любителски оркестри или поне в съседско трио. Тези, които не владееха музикален инструмент, пееха в квартален или фамилен хор. Най-добрите музиканти се извяваха като солисти на вечеринки и семейни празненства.

В града често се организираха състезания. Разбира се, всички те бяха свързани с музика. Поне веднъж в месеца имаше някакъв конкурс – за най-добър валдохорнист, за най-виртуозен изпълнител на окарина или за солово изпълнение на любовна серенада.

Много популярни бяха напреварите на женските оркестри, на детските църковни хорове и конкурсите за духова музика. Дори уличните музиканти от околните градчета всяка пролет се събираха на градския площад и се надсвирваха за забавление на гражданите.

В кметството имаше специална зала, на чиято врата се мъдреше месингова табела с надпис „Мемориална зала на музиката“. В нея се пазеха портретите на победителите в най-паметните съревнования в Града на музикантите и няколко скъпоценни музикални инструмента.

В гъното изпъкваше груповият портрет на китарния оркестър на обуцарите – победител в състезанието на занаятчийските гилдии. Оспориха победата, защото един от членовете на оркестъра беше все още калфа, но заради изключителното им изпълнение журито промени правилото.

Всеки си спомняше за хора на червенокосите момчета, чийто портрет висеше над камината. Те получиха одобрението на всички присъстващи на конкурса за най-хармонично изпълнение на кантата по случай ремонта на градския фонтан, който не работеше от трийсет и две години.

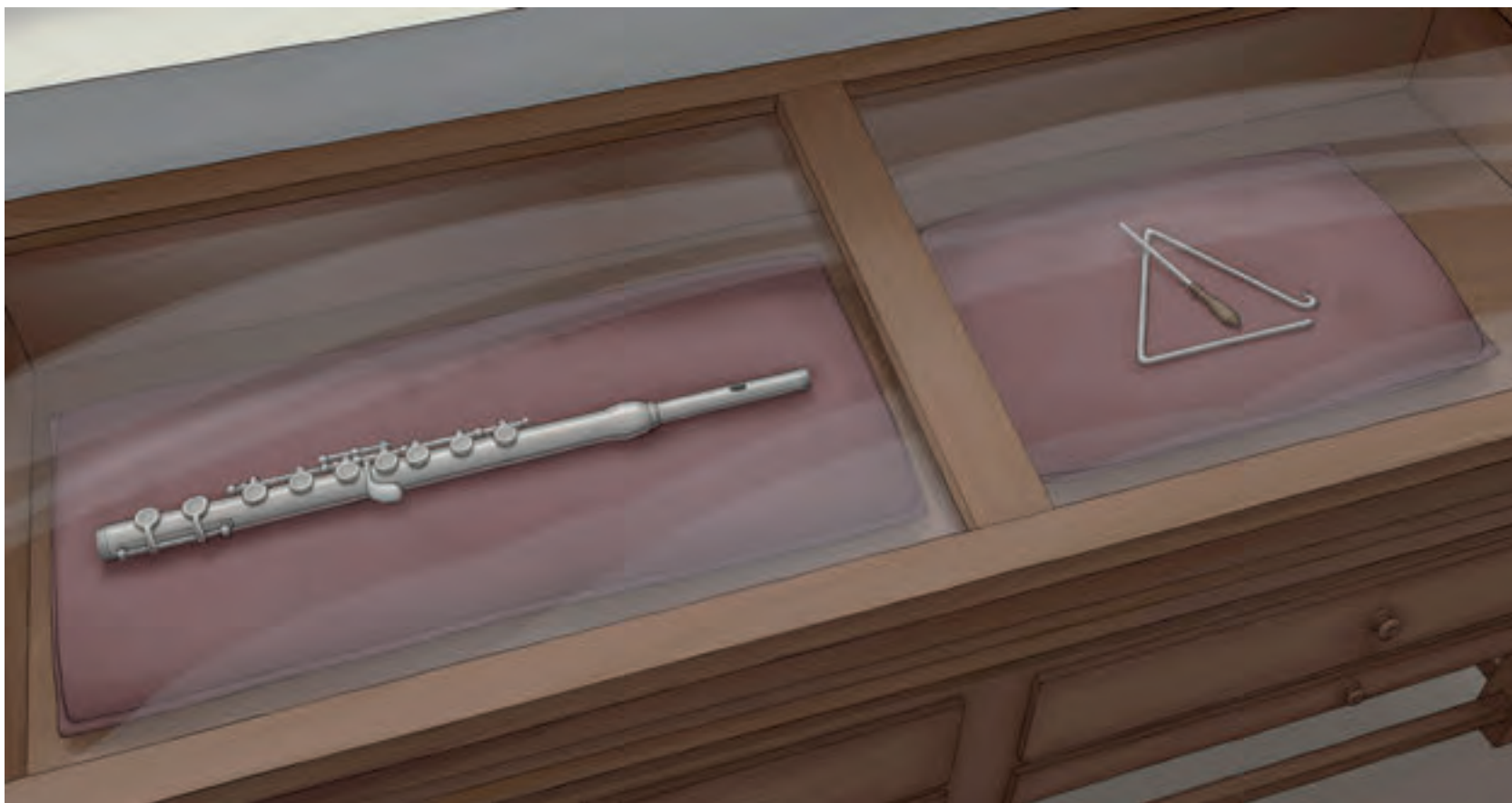
А това е триото за камерна музика от улица „Стълбена“. Тези жизнерадостни дами впечатлиха строгото жури и получиха награда за най-добро изпълнение на коледна сюита. След конкурса се изпокараха и триото се разпадна, но портретът остана да си виси над вратата завинаги.

Един до друг бяха закачени портретите на Здравко Духтев – най-добрия изпълнител на туба, и на Патриция Тъпанова, която убедително победи в конкурса за тимпанист на месеца. Вярно е, че на конкурса за тубисти се яви само г-н Духтев, но пък изпълнението му си го биваше.

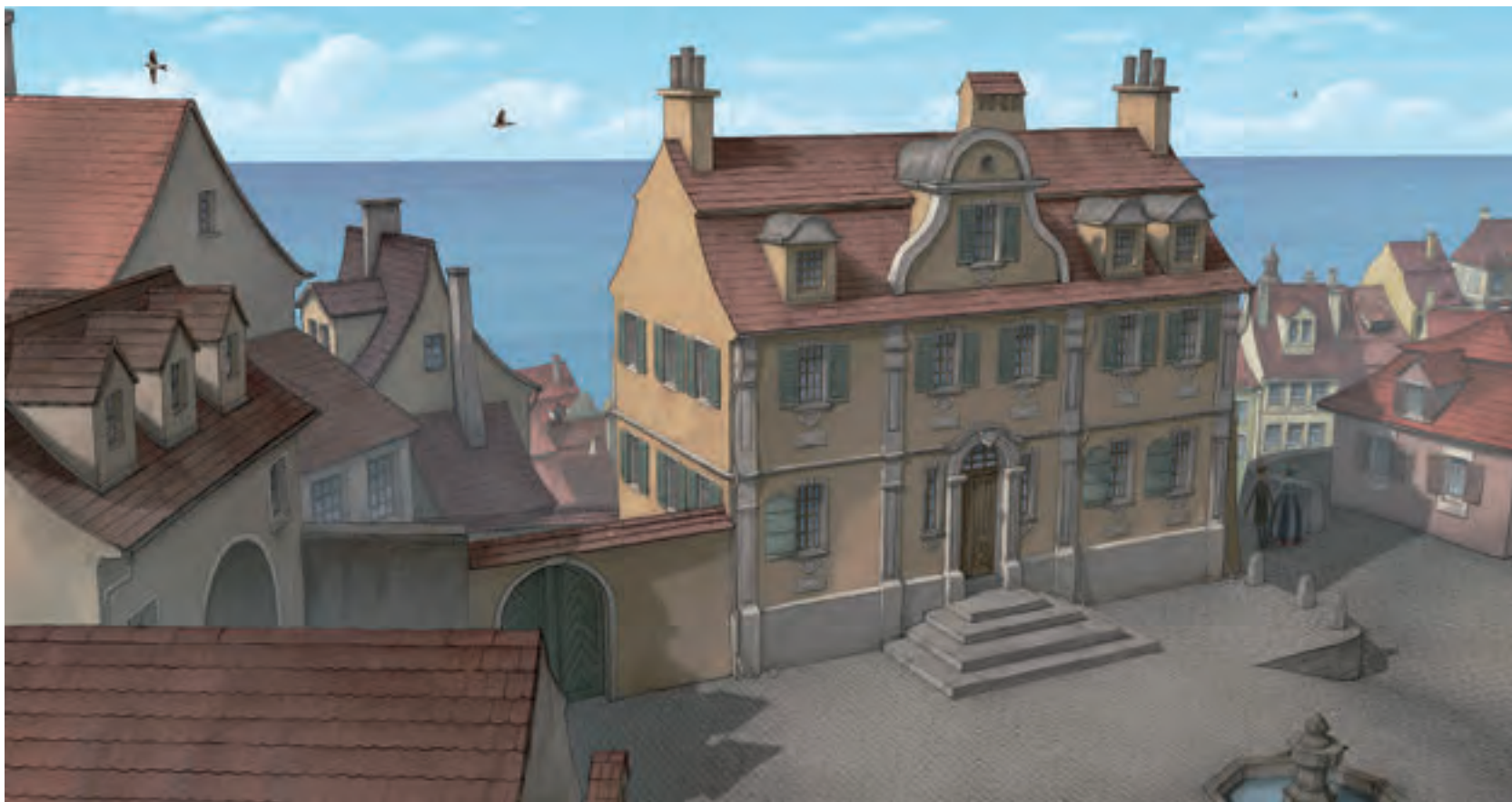
Тук беше и портретът на Върбан Треперушков, победител в напреварата на контраптенорите. Той даваше големи надежди за световна кариера, но си отиде съвсем млад от ангина. Недоброжелатели го бяха посъветвали да си направи гаргара с ледена ментова вода.

В стъклени витрини можеха да се видят инструментите на легендарни музиканти. Посетителите можеха да зърнат флейтата на Марчела Духовникова и изработения от сребро триъгълник на прочутия Николо Мигарини, чието рождено име беше Никола Магарев.

Зад дебело стъкло се пазеха виолончелото на Виктор Челов и цигулката на Антон Скерцов, създадени от майстор Гусла. Маестро Скерцов бе амбициозен изпълнител, който имаше намерение да изнесе концерт на Северния полюс, но изчезна сред ледовете на океана.

В тази къща на площад „Гьдулка“ живееше самият майстор Гусла. Това правеше площада и къщата градски забележителности. Майстор Яким Гусла беше лютиер, известен и почитан не само в града, но и в цялата страна. Той умеше да изработва чудесни музикални инструменти.

Освен това с лекота съчиняваше прекрасни мелодии и виртуозно ги изпълняваше. Инструментите, които изработваше, се ценяха и продаваха скъпо и прескъпо. Това го правеше доста богат, а както знаем, подобно обстоятелство не вреди на артиста, дори на най-изкусния.

Сотир Гелев и Пенко Гелев
Виола

Редактор *Петя К. Димитрова*
Коректор *Цвета Никова*
Художници *Пенко Гелев, Сотир Гелев*
Предпечат *Пенко Гелев*

ISBN 978-619-164-312-7

Издава

enthusiast

запазена марка на „Алто комуникейшънс енд пблшинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ №20
тел. 02/ 943 87 16
e-mail: office@enthusiast.bg

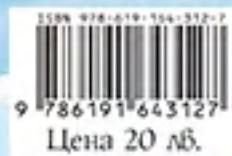
Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите от www.enthusiast.bg

Печат „Алианс Принт“

Майстор Яким Гусла беше лютиер, известен и почитан в цялата страна. Той умееше да изработва чудесни музикални инструменти. Освен това с лекота съчиняваше прекрасни мелодии и виртуозно ги изпълняваше. Единствена наследница на майстора беше неговата малка дъщеря Виола. Със своите искрящи зелени очи, кротка усмивка и благ характер тя би била радост и гордост за всеки родител, но не и за майстор Гусла. Старият майстор беше във властта на дълбока печал. Виола, единственото му дете, последната издънка от много поколения музиканти, не можеше да различи една нота от друга. Така се случи, че Виола срещна едно необикновено момче, което се казваше Филип.

9 786191 643127

Цена 20 лв.